

tror, at den Forhandling, vi her have ført, har været nødvendig. Det ærede Medlem for Stege sagde igaar, at vi havde udsættelse til den. Tilvisse, det have vi. Vi have ønsket denne Forhandling, men ganske vist ikke ønsket den til det Tidspunkt, som det ærede Medlem for Stege ansaa for mest tjenligt. Vi have ønsket den paa et Tidspunkt, hvor det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds var istand til fuldtud og ligeberettiget med sine Modstandere at tage Del i den, paa et Tidspunkt, hvor hans Stilling var en saadan, at han var sikret imod, at den Valgagitation, som han med saa megen Dygtighed havde kastet til Jorden paa Langeland, ikke rejste sig her for i Ly af parlamentariske Former at søge en illegitim Oprensning for det høist legitime Nederlag, den led paa Valgdagen. Nu er Insinuationernes og Stifordenes Tid forbi. Nu nytter det ikke længere at raabe paa Gader og Stræder med Forargelse. Nu er det Tid for de Herre at komme med deres Grunde. Kom nu med dem og lad os se, hvad de ere værd! Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) gjorde Forslagsstillerne den Ære at undergive Forslaget til Bestlutningen en meget omhyggelig Fortolkning Ord for Ord. Det takker jeg ham for. Denne Bestlutning er virkelig redigeret med en hel Del Omhu, vi have lagt Vægt paa de enkelte Ord, og hvad navnlig det Ord „ensidig“ angaar, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds raillerede en Del over, men som det lod til, at han desuagtet forstod Meningen af, saa vil jeg sige, at dette Ord er valgt med særlig Omhu. Det er valgt, iiheds forbi Forslagsstillerne have haat for Die Muligheden af, at man kunde indvende: Selv om Formanden ikke har denne Myndighed, kunde det dog være, at dette Thing kunde beslutte Edfæstelsens Udsættelse, saa at altsaa Formanden i Overensstemmelse med Thinget kunde gjøre det. Vi have ogsaa tænkt os den Mulighed, at man vilde sige: Ja, men Formanden maa kunne gjøre det efter Aftale med det paagældende Medlem ialtsald for en kortere Tid. Vi have villet sikkre os imod disse Indvendinger, vi have ikke villet udtale Noget, hørken at det var saa eller ikke, men vi have villet holde det ude fra Bestlutningen, fordi vi vilde give den et saa snevert Omraade, som det var muligt. Vi have ved det Udtryk, der er brugt, villet forhindre ærede Medlemmer baade fra at springe over og krybe under og tvinge dem til at sætte deres Afstemning paa den Spids, hvorpaa Sagen dreier sig. Ganske det Samme er Tilfældet med den Henvi- sning, der i Bestlutningen er gjort til den høit- ærede Formands Udtalelse her i Thinget, og som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valg- kreds vilde benytte som et særligt Vidnesbyrd om vor Uvillie imod den høitærede Formand. Lige

det Mødte er Tilfældet. Denne Henvi- sning har slet ingen saadan Betygning, nei, denne Henvi- sning er kun benyttet for at undgaa den Mulig- hed, man kunde tænke sig, at der kunde blive gjort den Indsigelse mod Bestlutningen, at den var af altfor stort Omfang. Man kunde nemlig tænke sig, at man vilde sige: Ja, men der kan være Tilfælde, hvor rent tilfældige Omstændigheder kunne gjøre, at en Udsættelse kan være nødvendig, en Udsættelse, som ikke har nogen principiel Betydning og ikke berører nogen Grundætning, og som intet Memeste kunde falde paa at gjøre Indsigelse imod. Det kan være muligt, derfor rammer vor Bestlutning heller ikke dette Tilfælde, derfor have vi ogsaa undtaget det, og derfor have vi henvist til den høitærede Formands Motivering. Derfor dreier vor Bestlutning sig kun om en saadan Udsættelse af Edfæstelsen, der er motiveret ved Ønsket om at anstille en vis Konstatation af, for at bruge den høitærede For- mands Udtryk, hvorvidt der foreligger Tilfælde af manglende Ed. Hermed er Bestlutningens Ind- hold fastslaaet, det er dette, som vi ønske, at Thinget skal udtale, at Formanden ikke har en Myndighed til paa disse Motiver at udsætte Edfæstelsen, og ikke Andet. Naar jeg da nu spørger: Bør Formanden have denne Myndig- hed til at udsætte Edfæstelsen af et Medlem, hvis Valg er godkjendt, saa forekommer det mig, at dette Spørgsmaal ikke kan besvares, uden at man samtidig gjør sig klar den nød- vendige Konsekvens af dette Spørgsmaal. Den nødvendige Konsekvens af en bekræftende Be- svarelse deraf vil da være den, at man ogsaa indrømmer Formanden Ret til at negte Edfæstelsen. Jeg tror ikke, at det lader sig mod- sige, at den logiske Nødvendighed kræver det. Hvad vilde det nemlig sige, at Formanden havde Ret til at udsætte et Medlems Edfæstelse, naar han, efter at denne Udsættelse havde fundet Sted, og efter at der havde fundet en Undersøgelse og en Konstatation Sted, alligevvel maatte edfæste den Paagældende uden Denssyn til, hvad der var blevet denne Under- søgelses Resultat, og uden Denssyn til, hvad der derved var konstateret? Det tror jeg er meningsløst, det er ulogisk. Jeg tror, at man saa nødvendig maa komme til langt videre Skridt og sige, at Formanden har Ret til at negte Medlemmers Edfæstelse. Jeg er imidlertid fuld- stændig overbevist om, at intet Medlem her i Thinget vil overdrage til Formanden en saadan Myndighed; jeg tror ikke, at en saadan Myndig- hed tilkommer nogen Formand i Verden, og jeg tror, at de allerfleste Formænd vilde meget fræ- bede sig en saa extraordinær Myndighed. Hvad vil det sige, at der staa i Grundloven, at dette Thing selv afgjør Gyldigheden af Medlemmers Valg, naar saa, efterat Afgjørelsen var truffen og Valget godkjendt, et enkelt Medlem, det Med-